

ČTENÍ: DEUTERONOMIUM 13-14, KAZATEL 6, SKUTKY 3-4

OBRAZY VŠEMOHOUCÍHO

Bůh se zjevoval v mnoha různých podobách. Pavel, jak se dočítáme, jej popsal jako toho, kdo „přebývá v nepřístupném světle; jeho nikdo z lidí neviděl a nemůže uvidět“ (1. Timoteovi 6:16). V Židům se dočítáme, že „náš Bůh je oheň stravující“ (Židům 12:29). Je nám zjevné, že světlo a žár jsou propojené, ale stále nám to o Všemohoucím Hospodinu nevypráví mnoho. A tak to Bůh očividně chtěl.

Zjevoval se skrze anděly, z nichž někteří vypadali jako lidé, zatímco jiní byli zářícím světlem. Používal hlasu, aby komunikoval s lidmi, jako byl Mojžíš; jindy promlouval prostřednictvím nočního snu nebo vize. Je nám tedy zřejmé, že se Bůh záměrně držel zpět a úmyslně neřekl autorům Písma, aby do něj začlenili jasný popis Jeho skutečné podoby.

Ježíš přišel, aby zjevil svého Otce; měl za úkol ukázat nám Boží lásku a Jeho charakter. „Filip mu řekl: „Pane, ukaž nám Otce, a víc nepotřebujeme!“ Ježíš mu odpověděl: „Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mě, vidí Otce.“ (Jan 14:8-9). Židům bylo výslovně zapovězeno jakkoliv zobrazovat Boha a nebylo jim povoleno zpodobňovat ani nic jiného – na římských nad krbem lidu pod Mojžíšovým zákonem by se nesměly objevit ani čínské kočky či dřevění ptáci. Bůh toto pravidlo očividně zavedl proto, aby se nedostali do pokušení uctívat cokoliv jiného než Jeho samotného.

VIZE NEBES

Ezechiel měl úžasné vize Hospodina, a pokud máte chvíli navíc, jeho kapitoly 1 a 10 stojí za přečtení. Zkuste si ujasnit, o čem jeho popisy ve skutečnosti vypovídají. Přejdeme nyní k dvěma kapitolám na počátku Zjevení, kde apoštol Jan spatřil ve své vizi nejen Boha, ale i Ježíše. Jan byl Ježíšovým nejlepším přítelem a samozřejmě jej velmi dobře znal. Nyní, v pokročilém věku, byl jistě nesmírně potěšen, že měl možnost spatřit Syna Božího ve zcela odlišné podobě.

Nejprve ve **Zjevení 1:12-13** Jan spatřil „sedm zlatých svícňů; uprostřed těch svícňů někdo jako Syn člověka, oděný řízou až na zem, a na prsou zlatý pás.“ Jan Ježíše samozřejmě poznal, ale užasl nad tím, že jeho hlava a vlasy byly zcela bílé, jeho oči byly jako oheň a v ústech držel ostrý dvoucestný meč. Jeho nohy byly jako přetavený kov a celý jeho zjev zářil jako polední slunce. Byl to Ježíš, s nímž Jan strávil tři a půl roku, nyní však prodléval v záři slávy.

Ježíš vysvětlil Janovi, že hvězdy, které drží, představují nebeský svět – pro rybáře, který byl vykázán na ostrov Patmos, protože neúnavně učil lidi o zmrtvýchvstalém Ježíši, to byla velice povzbuzující zpráva. Ježíš byl skutečně naživu a na Nebesích. Jak úchvatné! První vize Ježíše měla představovat vzkříšeného Pána, zatímco Jan byl ještě naživu a existovalo sedm církví. „Sedm“ je zřejmě číslo reprezentující celý církevní svět; ve Zjevení je mnohokrát použito k vyjádření úplnosti. Nyní přejdeme ke **kapitole 4**, kde jsou uvedeny další tři obrazy Ježíše Krista.

Jan byl pozván, aby se těchto vizí účastnil, a spatřil jeden z nejpůsobivějších obrazů, o nichž nám Písmo vypráví. Hospodin seděl na nebeském trůně, okolo Něj se rozprostírala duha a před trůnem bylo moře z křišťálu. To je odkaz ke starozákonní kádi, v níž se kněží myli předtím, než vstoupili do tabernáku, aby sloužili Bohu. Voda je použita jako symbol, ve **Zjevení 17:15** totiž čteme, že představuje „národy, davy, rasy a jazyky“. Pravděpodobně si pamatujete, jak Ježíš popsal dobu těsně před svým návratem, kdy moře a vlny budou burácet (**Lukáš 21:25**). Pokud to představuje národy v chaosu, skleněné moře znamená národy v míru. Jsou v míru, protože v této pasáži se Pán Ježíš již navrátil na zem a stal se králem světa. Na závěr této malé podkapitoly se podívejme na **Zjevení 21:1**, kde se nesetkáváme jenom s výrazem „nové nebe a novou zemi“, ale dokonce s větou „moře již

vůbec nebylo“. Na konci Kristovy tisícileté vlády je království předáno Hospodinu, vykoupení se stávají „účastnými božské přirozenosti“ (**2. Petrův 1:4**) a Bůh se stává vším ve všem (**1. Korintským 15:28**). Duha byla ve dnech Noeho seslána jako symbol míru po bouři, je tedy příznačné, že Boží trůn byl obklopen duhou.

VÍTĚZNÍ SVĚTCI

Jan tehdy uviděl dvě skupiny uctívající Boha. **Zjevení 4:6-7** hovoří o čtyřech zvířatech s různými obličejí a šesti křídly. Křídla odpovídají Ezechielově vizi v kapitolách 1 a 10, kde andělské postavy nazývané cherubíni chválí Boha. Vzpomeňme si na tábor Izraele na poušti, kde byli lidé shromážděni ve čtyřech táborech kolem dokola tabernáku. Není tedy pochyb o tom, že si Jan uvědomil, že tato čtyři zvířata symbolizují duchovní a vykoupený Izrael.

Dvacet čtyři starších ze **Zjevení 4:4** jsou nepochybně ti z pohanských národů, kdo byli vykoupeni. Ve **Zjevení 5:9** jsou popsáni jako spasení: „*Svou krví jsi Bohu vykoupil lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras.*“ David rozdělil kněží do dvaceti čtyř služebních skupin, a vidíme, že se toto číslo dostalo i do věku království, kde pravděpodobně reprezentuje vykoupené syny Adama jako krále a kněží. Slovo *koruna* v **kapitole 4:10** je *stefanos*. Nejde o královskou korunu, nýbrž o vavřín, který získává vítěz závodu. Těchto dvacet čtyři starších proto bylo odměněno spravedlivým soudcem, své *stefany* však složili před Hospodina. Jan tedy pozoruje nejdramatičtější vizi Kristova království, kde světci, sestávající jak z židů, tak i z pohanů, velebí Boha a Krista.

ZAPEČETĚNÝ SVITEK

Vize pokračuje. Hospodin je znázorněn, jak sedí na trůnu a v ruce svírá zapečetěný svitek. Jan je velmi zklamán, protože nikdo není shledán hodným toho, aby svitek rozpečetil. Tato úloha je nakonec přiřknuta Ježíši Kristu, a tím v 6. kapitole začíná dramatický příběh, který však dnes není naším tématem.

Jan pak uvádí tři velmi odlišné popisy Ježíše, které nás přivádějí k Lámání chleba. Ve **Zjevení 5:5** je Ježíš „*Ivem z pokolení Judova*“ a „*potomkem Davidovým*“. Předtím v **Genesis 49:9** Jákob popisuje Judu jako lva. Ježíš je samozřejmě potomkem Davidovým, pochází z onoho kmene přes svou matku Marii. V **Izajášovi 11:10** je Ježíš označen jako „kořen“; nacházíme zde fascinující proroctví o „*kořenu Jišajově, vztyčeném jako korouhev národům.*“ Korouhev neboli standarta je držena ve výši na žerdi nebo na stožáru. Zde se tedy s předstihem dozvídáme, že bude pod zemí (jako kořen) a bude vyvýšen jako korouhev. Ježíš měl zemřít, vstát z mrtvých a pak vystoupit na nebesa.

BERÁNEK

Poslední z těchto tří vznešených titulů Ježíše Krista nacházíme ve **Zjevení 5:6**. Je označen jako „*Beránek, ten obětovaný*“. Nejkrásnější věcí, kterou pro nás Ježíš učinil, bylo, že dovolil oněm zlovolným Židům a Římanům, aby jej zabili. Zemřel pro nás. O něco dále ve **verších 9 a 10** je Pánovi řečeno toto: „*protože jsi byl obětován, svou krví jsi Bohu vykoupil lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras a učinil je královským kněžstvem našeho Boha; a ujmou se vlády nad zemí.*“

Krev Ježíše Krista byla prolita pro nás. Jeho smrt nám dala život. Je proto třeba si jej připomínat prostým způsobem, jak nás o to požádal, v chlebu a ve víně. I my se můžeme připojit k chvalozpěvu ve **verši 13**: „*A všechno stvoření na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všechno, co v nich jest, slyšel jsem volat: „Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků.“*